

РЕШЕНИЕ

№ 570

гр. София, 10.02.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 12.01.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Александрова, като разгледа дело номер **4512** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на К. Инванов И. срещу заповеди №№ РД-20-49 и РД-20-50 от 28.04.2010г., издадени от Д. на Д. „Контрол по строителството” П. Столична община. С оспорените заповед на основание чл.195 ал.6 от ЗУТ се нарежда премахването на неподходящи по местонахождение и разположение обекти „паянтова постройка-барака” и „телена ограда”, находящи се в имот пл.№1203 кв.30 м.”Кръстова вада” по плана на Г.С., с административен адрес: Г.С., Б.”Черни връх” №102, които навлизат в съседния чужд имот с пл.№1266.

Жалбоподателят моли за отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Сочи, че е налице висящ спор за материално право със собственика на съседния имот. Претендира разноси.

Ответникът – директорът на Д. „Контрол по строителството”, оспорва жалбата. Счита, че оградата и постройката са неподходящи по местонахождение и заповедта е издадена на вярното правно основание. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованото лице Х. И. Г. оспорва заповедта за премахване на бараката и подкрепя заповедта за премахване на оградата. Твърди, че бараката е изградена от него и е разположена изцяло в неговия имот. Твърди, че жалбоподателят е премахнал съществуващата ограда и между двата имота и е изградил нова, която навлиза в неговия имот. Твърди, че с новата ограда жалбоподателят незаконно е огради и

завладял бараката му.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят К. И. И. се легитимира като собственик на дворно място с площ от 570 кв.м по нотариален акт, а по скица с площ 485 кв.м., съставляващо имот пл.№1203, нанесен в кадастрален лист №595 по неодобрения кадастрален план на Г.С., м."Кръстова вада", с административен адрес : Г.С., Б."Черни връх" № 102. Имотът е придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, съставен на 08.12.2006г. ожт нотариус Цветанка Димитрова и вписан в регистъра на нотариуса под акт №53 том VII рег.№4586 дело №4156 /2006г.

Заинтересованото лице Х. И. Г. се легитимира като собственик на неурегулирано празно дворно място, цялото с площ от 1 декар, находящо се в Г.С., м. „Кръстова вада”, представляващо имот пл.№1266, нанесен в кадастрален лист 596 по неодобрения кадстрален план н а Г.С.. Имотът е придобит по завещание, за което е съставен нотариален акт за собственост № 31 том IV дело №1358/1998г., съставен на 06.03.1998г. от нотариус П. СРС.

С жалбата е представено съдебно удостоверение, издадено от С районен съд, Гражданска колегия, 35 състав, по Г.д. №221/2009г. Предметът на делото е иск, предявен от заинтересованото лице Х. Г. срещу жалбоподателя и още двама ответници (П А И и А Н И.) за заплащане на обезщетение за ползване на части от имот с пл.№1266 кв.30 м. „Кръстова вада” на основание чл.59 ал.1 от ЗЗД. Жалбоподателят и останалите ответници са предявили възражение за придобиване на процесните части по давност, което е прието от съда за разглеждане.

Производството пред административния орган е започнало по жалба на заинтересованото лице. Назначена е комисия от служители в район „Г” на Столична община. На базата на представено частно геодезическо заснемане комисията е установила, че е в дъното на имота на жалбоподателя е изградена метална барака с площ около 12 кв.м., част от която навлиза в имота на заинтересованото лице. Също така е изградена телена ограда с дължина 12,44 м., която навлиза в имота на заинтересованото лице с около 5,26м. Установените обстоятелства са отразени в протокол №04-Х-42 от 14.10.2009г. Жалбоподателят е подал възражение срещу протокола, в което е посочен висящият съдебен спор за материално право. Възражението е разгледано от комисията по чл.195 от ЗУТ по т.7 от дневния ред на заседанието на 11.12.2009г. комисията е приела, че съдебният спор за собственост не се отнася за разглеждания случай и е предложила да се издаде заповед за премахване на оградата и бараката. Видно от мотивите на оспорената заповед за имотите е одобрен подробен устройствен план със заповед №РД-09-50-3999 от 11.07.1997г., която е обжалвана пред С градски съд и до момента на издаване на заповедта не е влязла в сила.

По делото е представено съдебно решение №I-35-131 от 25.06.2010г., постановено от Софийски районен съд, 35 състав, по Г.д.№221/2009г. С решението са

отхвърлени исковите претенции на заинтересованото лице. В мотивите на решението съдът е уважил възражението на ответниците за изтекла в тяхна полза придобивна давност върху реалните части от имот №1266, поради което е приел, че Х. И. Г. не може да се легитимира като собственик на спорните реални части от имота.

П. така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, в съответствие с административно-производствените правила, но в противоречие с материално-правните разпоредби на закона.

Съгласно разпоредбата на чл.195 ал.5 от ЗУТ кметът на общината може да задължи със заповед собствениците да премахнат, преобразуват или ремонтират неподходящи по местонахождение, разположение, вид и материали огради, гаражи, второстепенни, селскостопански и временни постройки, септични ями, канализационни съоръжения, насаждения, както и да извършат необходимите работи в интерес на сигурността, безопасността на движението, здравеопазването, хигиената, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите. Кметът на общината може да предостави своите функции по ЗУТ на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация - §1 ал.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ. Със заповед №РД-09-3345/29.05-2008г. кметът на СО е делегирал правомощията си по чл.195 ЗУТ на Д. на Д. „Контрол по строителството”.

В настоящото производство съдът е длъжен да прецени дали са спазени процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването на оспорената заповед.

Изводът на комисията по чл.195 от ЗУТ, че съдебният спор няма връзка с процесния случай, е неправилен. Напротив, предметът на делото засяга точно частите от имота на Х. И., които са оградени от жалбоподателя с процесната ограда. Съгласно разпоредбата на чл.130 ал.2 от АПК никой орган извън системата на съдилищата няма право да приеме за разглеждане въпрос, който вече се разглежда от съда.

П. висящ спор за собственост и П. липса на влязъл в сила устройствен план за имотите, изводът на административния орган, че оградата и бараката са неподходящи по местонахождение, е незаконосъобразен.

Оспорените заповеди са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

П. този изход на правния спор разноските са в тежест на ответника. Ответникът следва да възстанови на жалбоподателя от бюджета на Столична община направените по делото разноски в размер на 420 лева.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.1 от АПК и чл.215 ал.7 от ЗУТ съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-20-49 от 28.04.2010г., издадена от Д. на Д. „Контрол по строителството” П. Столична община.

ОТМЕНЯ заповед № РД-20-50 от 28.04.2010г., издадена от Д. на Д. „Контрол по строителството” П. Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. И. И. сумата 420 (четиристотин и двадесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: